

Adventní pohádka

Adventní pohádka je další ze série kreativních pásem, které podporují fantazii a imaginaci dětí a žáků, dále podporují rozvoj jemné i hrubé motoriky, rozvíjejí předčtenářskou gramotnost a pohybové dovednosti dětí a žáků. Tato kreativní pásma vycházejí z principů zážitkové pedagogiky a díky své komplexnosti u dětí a žáků rozvíjejí především kompetenci k řešení problémů, kompetenci komunikativní a kompetenci sociální a personální.

Bylo nebylo, dávno nedávno, daleko nedaleko... Příběh začíná jedné noci, kdy se v malém pastýřském tábořišti, v zemi zvané Izrael, probudil malý pastýř Jošua, my bychom mu říkali Jozífek. A tenhle Jozífek měl zajímavý sen. Zdálo se mu, že k němu přišel anděl, který rozsvítil fialovou svíci a povídá Jošuovi: „Toto je svíce Proroků, kteří předpověděli, že se brzy narodí syn Boží. Tato svíce přináší všem lidem naději a očekávání. Jdi, Jošuo, najdi ho a přivítej ho!“

Jozífek byl velice překvapený a opravdu se rozhodl, že se vydá na cestu a syna Božího najde a přivítá. Určitě bude rád, když půjdeme s ním.

Nejprve se pojdme naladit na zimní období. Když si každý z vás vezme jeden ze zde ležících nástrojů, naučíme se ve společné hře si vzájemně naslouchat a zároveň se přeneseme do zimní krajiny, kterou společně s Ješuuou budeme putovat.

A protože napadlo hodně sněhu a my se v něm nechceme brodit, tak si každý chytíme koníčka, který nás tou zimní krajinou poveze. Nejprve ho pěkně poplácáme, pak na něj naskočíme a pojedeme.

Nejprve se na něm ale musíme naučit jezdit. Jozífek vás to naučí – nejprve se on sám na koníčkovi projede a vy to uděláte po něm.

(Lektor zabubnuje jednoduchý rytmus a ostatní to zopakují. Pak bubnují děti/žáci a ostatní to opakují po nich).

A teď můžeme vyrazit na cestu. Jenže kam vlastně? Anděl Jozífkovi neřekl, kde se syn Boží narodí. Jozífka však napadlo, že bychom mohli vyrazit k nedalekému pastýřskému tábořišti. Pastýři jsou moudří, možná nám poradí! A vyrazili jsme. Koníčci jsou moudří a jejich kopýtka utíkají v určitém rytmu. Rytmus jejich kopýtek nám to napovídá. Když mu budeme dobře naslouchat, tak uslyšíme tři slova: SNÍH, KONĚ, VÁNOCE.

(Jedna skupinka hraje rytmus slova SNÍH, druhá skupinka hraje rytmus slova KONĚ, třetí rytmus slova VÁNOCE. Lektor je nejprve nechá hrát zvlášť, pak pohromadě).

Koníčci už jsou unavení a zastavují u velkého pastýřského tábořiště. Můžeme se s nimi ohrát u ohně a zazpívat si a zabubnovat:

*Pásli ovce valaši,
při Betlémském salaši.
Hajdom hajdom tydli dom.
Hajdom hajdom tydli dom.*

*Anjel se jim ukázal,
do Betléma jít kázal.
Hajdom hajdom tydli dom.
Hajdom hajdom tydli dom.*

*Vstaňte hore, pospěšte.
Ježíška tam najdete.
Hajdom hajdom tydli dom.*

Hajdom hajdom tydli dom.

*Najdete ho v jesličkách,
ovinuté v plenčičkách.
Hajdom hajdom tydli dom.
Hajdom hajdom tydli dom.*

*Maria ho kolébá,
svatý Josef mu zpívá.
Hajdom hajdom tydli dom.
Hajdom hajdom tydli dom.*

S pastýři jsme si zazpívali, poveselili jsme se a oni nám dali najíst. V noci, když jsme všichni tvrdě usnuli, měl Jošua (Jozífek) znovu sen o andělovi. Rozsvítil v něm druhou svíci, která měla krásný jasný svit. A v tom snu anděl Jozífkovi povídal: „Toto je svíce Betlémská a oznamuje, že právě ve městě zvaném Betlém se syn Boží narodí. Její světlo přináší VÍRU v lepší zítřky.

Ráno nám Jozífek svůj sen vyprávěl a my jsme už věděli, že se musíme vydat do města Betléma. Je to městečko asi 8 km od hlavního města země Izrael, které se jmenuje Jeruzalém. Ale my jsme se vyděsili. Syn Boží se už má narodit a my pro něho nemáme žádné dárky. Co budeme dělat? Jozífek měl však dobrý nápad. Pojedeme nejprve do Jeruzaléma, kde jsou velké trhy. Tam dárky pro Ježíška

pořídíme! Souhlasili jsme, nasedli jsme na koníčky a vyrazili jsme. A aby nám cesta lépe ubíhala, zpívali jsme při jízdě známou koledu.

(Děti bubnují a zpívají koledu)

F

1. Půjdeme spolu do Betléma,

Dmī G7 C F

dudaj, dudaj, dudaj dá!

Gmī C7 F Dmī B C7 F Dmī

**Ježíšku, panáčku, já tě budu
kolébatí,**

Gmī C7 F Dmī G7 C7 F

**Ježíšku, panáčku, já tě budu
kolébatí.**

2. Začni, Kubo, na ty dudy:

dudaj, dudaj, dudaj dá! Ježíšku...

3. A ty Janku, na píšťalku,

dudli, tudli, dudli dá! Ježíšku...

4. A ty, Mikši, na housličky:

hudli, tydli, hudli dá! Ježíšku...

5. A ty Vávro, na tu basu:

rum, rum, rum, rum, ruma dá!

Ježíšku...

Když jsme přijeli do Jeruzaléma, objevili jsme tam veliký trh. A hned jsme šli zjistit, co všechno na trhu mají.

(Každé dítě zabubnuje rytmus slova zboží, které ve svém obchůdku prodává (jablka, šperky, hračky apod.), ostatní to po něm zopakují).

Společně jsme pak šli nakupovat. Jen jsme si museli zapamatovat, co a na jakém místě vlastně prodávají.

(Jedno dítě je vybráno a musí najít stánek, kde budou prodávat věc, kterou chce koupit. Tzn. si musí vzpomenout, jaké věci předtím „trhovci“ nabízeli, dojít k danému stánku (drumbenu), zatukat na něj a zeptat se, zda tu danou věc trhovec má. Např. pokud Pepík předtím v bubnování říkal, že prodává česnek, musí si ten říkající vzpomenout, že Pepa prodával česnek, dojít k němu, zatukat na jeho drumben a zeptat se, jestli má česnek. Pokud se strefí, tak Pepík zatuká rytmus slova česnek. Jakmile je česnek koupen, vymění se kupující s prodávajícím a jde nakupovat Pepík. Můžeme proces zopakovat cca 5x).

Když jsme nakoupili vše, co jsme potřebovali, vyrazili jsme konečně do Betléma, který, jak víme, je jen kousek od Jeruzaléma.

Když jsme dorazili na místo, překvapilo nás, že tam bylo plno lidí. Zjistili jsme, že římský císař Tiberius rozkázal, aby všichni obyvatelé zemí, které spadají pod nadvládu velké říše římské, přišli do hlavního města nechat se zapsat, aby mohl provést sčítání lidu. Nemohli jsme proto najít nocleh, tak jsme si ustlali v jednom velkém krmelci za vesnicí. A protože jsme měli hlad, vypravili jsme se na výpravu, každý měl za úkol získat nějaké jídlo. V táboře jsme nechali čtyři pastýře, kteří hlídali nádobu na vodu a košíky na maso, zeleninu a ovoce, do kterých jsme chtěli jídlo uložit. Jenže než jsme se stačili z výpravy za jídlem vrátit, napadla spousta sněhu a my jsme se nemohli k těmto čtyřem pastýřům dostat. Proto jsme museli jídlo do košíků naházet... Přinesli jsme různé druhy ovoce, zeleniny, masa a také čistou vodu. ***(Mezi strážci košíků a ostatními účastníky vytvoříme z drumbenů, nebo z židlí přehradu úměrnou věku dětí. Účastníci mají plastové míčky, které přehazují přes přehradu z židlí/drumbenů) tak, aby stejně barevné míčky, padaly do stejně barevných drumbenů (máme modré míčky, červené míčky, žluté míčky a zelené. Stejně tak máme modrý, červený, zelený a žlutý drumben. Jedná se o strategickou hru, účastníci by měli dostat čas na přípravu strategie, a pokud se jim to z různých důvodů nepodaří provést dostatečně efektivně, lektor by měl formou reflexe probrat s dětmi to, co by se mělo posunout, zlepšit, aby akce mohla proběhnout lépe).***

Když jsme si společně uvařili polévku a jídlo, ulehli jsme ke spánku. Bylo zrovna 24. 12. roku 0. Jozífkovi se tu noc do třetice zdálo o andělovi, který rozsvěcoval třetí, růžovou svíci. Povídá Jozífkovi: „Vstávej, Jozítku. Rozsvěcuj třetí, růžovou svíci, které říkáme „Pastýřská“ a nese symbol velké radosti. Právě teď se narodil Ježíšek, syn Boží. Je nedaleko vás. Vstaňte a pojdte ho přivítat!“.

Jozífek nás vzbudil a my všichni jsme uviděli na nebi velkou hvězdu. Šli jsme za ní a dorazili jsme až k jednomu betlémskému chlévu, nad kterým ta krásná hvězda zářila. V jesličkách tam leželo děťátko, u něho byla jeho maminka, jménem Marie, a její muž jménem Jozef. Ze všech stran přicházeli lidé i zvířata a nesli Ježíškovi dary, aby ho přivítali. A protože i my máme dary, pojdme mu je písničkou předat.

C G7 C G C

**1. Jak jsi krásné neviňátko,
vprostřed bídy, nebožátko,**

 F C G7 C
**před Tebou padáme, dary své
skládáme.**

**2. Já ti nesu dvě kozičky, by zahřály
tvé údíčky;
já zas trochu mlíčka, by kvetly tvá
líčka.**

**3. Já ti nesu veselého beránka ze
stáda svého;**

s ním si můžeš hrát, libě žertovati.

**4. A co my ti, nuzní, dáme, darovati
co nemáme;
my ti zadudáme, písňě zazpíváme.**

**5. Pastuškové mu dudají, zvuky
dud sa rozléhají,
slavně dudy dujú, všeci
prozpívují.**

**6. Měj se dobře, Jezulátko,
přespanilé pacholátko!
S tebú sa lúčíme, Bohu porúčíme.**

Nad Betlémem zářila hvězda – čtvrtá ze svící, které viděl Jozífek ve snu. Byla to hvězda Andělská, které s sebou přináší NADĚJI A LÁSKU.

Krásné a požehnané Vánoce...

